

Sygn. akt I Ca 244/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący-Sędzia	SSO Adam Simoni (spr.)
Sędzia:	SSO Tadeusz Strzyż
Sędzia:	SSR del. do SO Piotr Pelc
Protokolant:	st. sekr. sąd. Edyta Rak

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2013 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa E. B.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Rzeszowie

z dnia 13 grudnia 2012 r. sygn. akt I C 82/12

I. oddala apelację,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt Ca 244/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 13 grudnia 2012r. sygn. akt I C 82/12 Sąd Rejonowy w Rzeszowie po rozpoznaniu sprawy z powództwa E. B. wytoczonemu przeciwko (...) Zakładowi (...) na (...) S.A. w W. zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę

4.206 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 13 grudnia 2012r. do dnia zapłaty oraz orzekł o kosztach procesu.

Motywy jakimi kierował się Sąd Rejonowy wydając zaskarżone orzeczenie oraz jego podstawa prawna znajdują swoje odzwierciedlenie w pisemnym uzasadnieniu (k.115-117).

Wnosząc apelację od powyższego wyroku (k.123) strona pozwana wniosła o jego zmianę poprzez oddalenie powództwa ponad kwotę 895 zł i proporcjonalne zmniejszenie kosztów procesu, a także zasądzenie na rzecz apelującego kosztów postępowania za obie instancje.

Zaskarżonemu wyrokowi apelująca zarzuciła niewłaściwe zastosowanie art. 233 § 1 kpc poprzez przyjęcie zawyżonej kwoty świadczenia do wypłaty wbrew opinii biegłego sądowego, a tym samym brak wszechstronnego rozważenia zebranego materiału oraz niewłaściwe zastosowanie art. 358 § 3 kc poprzez uznanie że został uwzględniony interes pozwanego przy waloryzacji świadczenia.

W odpowiedzi na apelację (k.132-133) powódka wniosła o jej oddalenie i zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja strony pozwanej jest bezzasadna.

Ustalenia faktyczne i przyjętą podstawę prawną rozstrzygnięcia przez Sąd Rejonowy Sąd Rejonowy, Sąd Okręgowy w pełni aprobuje i przyjmuje jako własną.

W związku z powyższym nie jest obowiązkiem Sądu odwoławczego powtarzanie ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd Rejonowy, a które znajdują swoje uzasadnienie w pisemnych motywach wyroku.

Nie zachodzą podnoszone w apelacji zarzuty.

Zarzut naruszenia art. 233 § 1 kpc jest chybiony, skoro Sąd przeprowadził wszystkie wskazane przez strony dowody i wszechstronnie je ocenił, natomiast strona pozwana nie zgłaszała zarzutów co do przeprowadzonego dowodu z opinii biegłego do spraw księgowości. Skoro nie zachodzi naruszenie prawa procesowego zarzucane w apelacji, to tym bardziej nie można mówić o naruszeniu przez Sąd Rejonowy art. 358¹ § 3 kc, który dotyczy zagadnienia uwzględnienie interesu pozwanego przy waloryzacji świadczenia, a którego przedmiotem była zmiana przez Sąd wysokości nominalnej sumy zaopatrzenia dzieci.

Wbrew wywodom apelacji Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił na podstawie opinii biegłego A. W. w oparciu o przyjęte mierniki waloryzacji jaka jest średnia wysokość świadczenia w ramach łączącej strony umowy ubezpieczenia, jak również ile stanowi średnia wysokość zwaloryzowanej składki ubezpieczeniowej uiszczonej przez powódkę.

Dokonując przerachowania świadczenia pieniężnego należy uwzględniać interesy obu stron umowy. Niezbędne jest także dokonanie oceny konkretnej sytuacji z uwzględnieniem zasad współzycia społecznego.

Sąd Rejonowy rozważył interesy obu stron przy dokonywaniu waloryzacji świadczenia zgodnie z dyspozycją art. 358¹ § 3 kc.

W takiej sytuacji twierdzenia apelującego, że interesy stron przy dokonywaniu waloryzacji świadczenia nie zostały w sposób należyte rozważone jest pozbawione podstaw.

Rozłożenie ciężaru ryzyka inflacyjnego w stosunku 20% powódka i 80% pozwany było jak najbardziej uzasadnione.

Z tych motywów apelacja podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 kpc.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 108 kpc.